

‘GESPREKKEN in de hemel’

• door Gerhard Westerman

ZOWEL IN HET OUDE ALS HET NIEUWE TESTAMENT WORDT DE PRE-EXISTENTIE VAN DE HEER JEZUS VERMELD. PRE-EXISTENTIE IS HET VÓÓRBESTAAN VAN DE ZOON VÓÓR DIENS INCARNATIE (=VLEESWORDING), EIGENLIJK VAN EEUWIGHEID AF. ENKELE TEKSTEN UIT DE SCHRIFT BEVESTIGEN DEZE GEDACHTE: ‘WIENS OORSPRONG IS VAN OUDS’ (MI.5:1) EN ‘HIJ IS WEL VOORGEKEND VÓÓR DE GRONDLEGGING VAN DE WERELD’ (1PETR.1:20) EN ‘DE HEERLIJKHEID DIE IK BIJ U HAD VOORDAT DE WERELD WAS’ (JOH.17:5,24) EN ‘VÓÓR ABRAHAM WERD, BEN IK’ (JOH.8:58). MET DIE GEDACHTE BEGINT OOK DE APOSTEL JOHANNES ‘ZIJN’ EVANGELIE: ‘IN HET BEGIN WAS HET WOORD; EN HET WOORD WAS BIJ GOD, EN HET WOORD WAS GOD’ EN ‘HET WOORD IS VLEES GEWORDEN EN HEEFT ONDER ONS GEWOOND’ (JOH.1:1,14). OVER DE PRE-EXISTENTIE VAN DE HEER JEZUS HOEFT DUS GEEN ENKELE TWIJFEL TE BESTAAN!

Gesprekken in de hemel

In die eeuwigheid, toen het Woord bij God was, is daar een bespreking geweest, een overleg. Waar gingen die gesprekken over? Die gesprekken gingen over de raad of het heilsplan van God met betrekking tot de in zonde gevallen mens. Alles wat de Heer Jezus heeft gedaan toen Hij in deze wereld kwam was op voorhand besproken. De Heer Jezus zei: ‘Ik zoek niet mijn wil, maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft’ (Joh.5:30), en ‘Ik doe altijd wat Hem welbehaaglijk is’ (8:29). De Heer Jezus leefde volgens Gods tijdsplan. Op de bruiloft te Kana zei Hij tegen zijn moeder Maria: ‘Mijn uur is nog niet gekomen’ (Joh.2:4). Toen zijn broers tegen Hem zeiden: ‘Vertrek van hier en ga naar Judéa’, was Jezus’ antwoord: ‘Mijn tijd is nog niet aangebroken’ (Joh.7:6; zie ook vs.8 en 30). Vóór het laatste Pascha dat de Heer Jezus met zijn discipelen vierde vóór zijn sterven, zei Hij: ‘Het uur is gekomen dat de Zoon des mensen wordt verheerlijkt’ (Joh.12:23,27;13:1; 16:32), en in het zgn. hogepriesterlijk gebed zei Hij: ‘Vader het uur is gekomen: verheerlijk uw Zoon’ (Joh.17:1). Ja, Hij kon naar waarheid zeggen ‘Mijn tijden zijn in Uw hand!’ (Ps.31:16).

Zijn komen in de wereld

De Heer Jezus neemt in die raad van God de voornaamste plaats in. Omdat het plan op aarde ten uitvoer zou worden gebracht, moest de Heer Jezus zijn heerlijkheid die Hij bij de Vader had voordat de wereld was, verlaten en naar deze aarde komen. Het in werking treden van het plan begon echter al veel eerder. Onmiddellijk na de zondeval vinden we daarvan al een eerste vermelding: ‘En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen’ (Gen.3:15). Vanaf dan kunnen we in de Schrift de verdere uitwerking van het plan van God volgen. Het begin is de roeping van Abraham en zijn vrouw Sara in Ur der Chaldeeën om uit te gaan naar de plaats die hij als erfdeel zou ontvangen, dat is het land Israël. Uit Abraham en Sara is het volk Israël ontstaan waaruit de Verlosser zou komen. ‘De behoudenis is uit de Joden’ (Joh.4:22). Abraham en Sara werden de ouders van Izaäk, en Izaäk en Rebekka de ouders van Jakob die twaalf zonen kreeg, de patriarchen van de twaalf stammen van Israël. Van generatie tot generatie openbaarde God zijn plannen door middel van typen en profetieën. Voordat Jakob stierf, zei deze tegen zijn zonen: ‘De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de vol-

ken gehoorzaam zijn' (Gen.49:10). Hij sprak van Jezus, de Zoon van God. God had het volk Israël uitverkoren, en uit dat volk de stam Juda. Eeuwen later zei David dat de Verlosser uit zijn familie zou komen (2Sam.7:12-16) en de profeet Micha sprak over Bethlehem waar deze zou worden geboren (Mi.5:1) en Jesaja profeteerde dat de Messias geboren zou worden uit een maagd (Jes.7:14).

Wanneer God in deze wereld iets tot stand wil brengen, gebruikt Hij daarvoor engelen, profeten of gelovigen. Maar om het grootste werk tot stand te brengen, de behoudenis van verloren zondaren, zond God zijn Zoon. Daarvoor moest de Heer Jezus over een lichaam beschikken. 'Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deelhebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deelgenomen, opdat Hij door de dood te niet zou doen hem die de macht over de dood had, dat is de duivel, en allen zou verlossen die uit vrees voor de dood hun hele leven door aan slavernij onderworpen waren' (Heb.2:14-15). 'Daarom zegt Hij bij zijn komen in de wereld: Slachtoffer en offerande hebt U niet gewild, maar U hebt Mij een lichaam toebereid' (Heb.10:5).

De Heer Jezus is Mens geworden om geestelijk leven te brengen in een dode wereld

Na de zondeval verkondigt God aan de mens dat deze de lichamelijke dood zou moeten ondergaan, iets waarvoor Hij vóór de zondeval al had gewaarschuwd (Gen.2:17). Dat zou het gevolg zijn van hun eventuele ongehoorzaamheid en zo is het ook gebeurd! Het gezegde 'Eén daad van ongehoorzaamheid kan maken dat men jaren schreit' is hier zeker van toepassing, want door die ene zonde is de dood in de wereld gekomen en die strekt zich uit tot alle mensen (Rom.5:12). Maar er is nog iets anders dan de lichamelijke, fysieke dood van de mens die het gevolg is van hun ongehoorzaamheid, en dat is de eeuwige, of tweede dood die de straf is voor de ongehoorzaamheid van de mens (Op.20:14). De eerste, fysieke dood is onvermijdelijk voor alle mensen, ieder mens zal eenmaal sterven gelovig of ongelovig (Heb.9:27). Aan de tweede dood, de geestelijke dood, is te ontkomen door bekering en wedergeboorte.

Om die reden is de komst van de Heer Jezus naar deze wereld zó belangrijk want, 'door de verschijning van onze Heiland Christus Jezus, die de dood te niet gedaan en leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht heeft door het evangelie' (2Tim.1:10). Leven en onvergankelijkheid! Leven betekent hier 'eeuwig leven', te onderscheiden van het gewone leven. Onvergankelijkheid staat tegenover verganke-

lijkheid. De Heer Jezus is gekomen 'opdat zij leven hebben, en het overvloedig hebben' (Joh.10:10). Dat is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven (1Joh.2:25). Dat leven is van een andere dimensie dan het gewone aardse leven, wat dan ook de reden was dat de Heer Jezus tegen Nicodémus zei dat hij wedergeboren moest worden, omdat hij anders het koninkrijk van God niet zou kunnen zien en binnengaan (Joh.3:3,6,7). Dat eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard toen de Heer Jezus in deze wereld gekomen is, was de Heer Jezus. 'In Hem was het leven, en het leven was het licht van de mensen' (Joh.1:4). Daarom: 'Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet' (1Joh.5:12). Het eeuwig leven zal eenmaal werkelijkheid worden bij Jezus' komst: 'Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid' (Kol.3:4).

De Heer Jezus is Mens geworden om te sterven voor de zonden van de wereld

Wanneer de apostel Paulus spreekt van 'de zonde die in mij woont', doelt hij op een macht die in hem woont en hem aanzet om te zondigen. Want, gaat hij verder: 'Het goede dat ik wil, doe ik niet; maar het kwade dat ik niet wil, dat bedrijf ik. Als ik nu dat doe dat ik niet wil, dan doe ik het niet meer, maar de zonde die in mij woont' (Rom.7:19-20). De zonde wordt ook wel omschreven als 'het vlees'. David was zich daarvan al bewust want hij zei: 'Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen' (Ps.51:7). Een definitie van zonde zou kunnen zijn: 'Zonde is wat niet aan Gods maatstaf voldoet'. Iemand heeft de zonde omschreven als: 'Dat wat zich in strijd met Gods karakter toont'. De mens zondigt omdat hij zondig is, niet andersom. Die zonden hebben allerlei nare gevolgen, voor de zondaar zelf, voor zijn omgeving, maar bovenal in zijn relatie tot God, want, zegt Jesaja: 'Uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn' (Jes.59:2). Om die verbroken relatie te herstellen was het nodig dat er iemand was die tussenbeide zou treden. Dat brengt Jesaja 59 zo prachtig in beeld. Het hoofdstuk begint met de woorden van de profeet die zegt dat de hand des Heren niet te kort is om te verlossen, maar Hij ontzette zich toen Hij zag dat er niemand was die tussenbeide trad. Toen bracht zijn arm Hem hulp, als Verlosser komt Hij voor Sion en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren (Jes.59:2,12,16,20). Natuurlijk gaat

het hier over het volk Israël maar we kunnen dit gemakkelijk toepassen op ieder mens die gescheiden is van God door zijn of haar niet beleden zonden. Degene die tussenbeide kan treden, is uiteraard alleen de Heer Jezus; Hij is de Middelaar. 'Want er is één God en één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus' (1Tim.2:5). Daarom moest Jezus mens worden en een lichaam aannemen. 'U hebt Mij een lichaam toebereid' zegt de schrijver van de brief aan de Hebreëen (Hebr.10:5). Daarom kon de Heer Jezus door Johannes de doper worden aangekondigd als 'het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh.1:29). Christus is voor ons tot zonde gemaakt (2Kor.5:21) en heeft onze zonden gedragen op het hout (1Petr.2:24). 'Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen' (1Petr.3:18). Wat een wonder van genade!

De Heer Jezus is gekomen om de duivel te verslaan

De strijd, aangekondigd in Genesis 3, vond zijn climax toen Christus in deze wereld kwam; Hij kwam daardoor op vijandig terrein. Hij brak in het huis van de sterke in. 'Niemand die het huis van de sterke binnengaat, kan zijn huisraaden roven, als hij niet eerst de sterke bindt; en dan zal hij zijn huis beroven' (Mark.3:27). Tijdens de verzoeking in de woestijn claimt de duivel dan ook zijn recht op die macht die hem is overgeven: 'En Hij voerde Hem omhoog en toonde Hem alle koninkrijken van het aardrijk in een ogenblik tijds. En de duivel zei tot Hem: U zal ik al deze macht en hun heerlijkheid geven, want zij is mij overgegeven en aan wie ik wil geeft ik ze' (Luk.4:5-6). De duivel verdedigt zijn 'huisraad' met alle macht, maar er is er Eén die sterker is dan Hij: de Heer Jezus! De bezittingen waarover de gelijkenis spreekt, zijn de demonen, gevallen engelen, die Jezus uitwerpt, waardoor Hij de duivel toont dat Hij de macht daarover heeft. 'Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken' (1Joh.3:8). 'Als echter iemand op hem afkomt die sterker is dan hij en hem overwint, neemt die zijn hele wapenrusting, waarop hij vertrouwde, en verdeelt zijn buit' (Luk.11:22). Dat de Heer Jezus sterker is dan de 'sterke' is al gebleken tijdens de verzoeking in de woestijn. De basis voor de overwinning is gelegd op het kruis van Golgotha, waar de Heer Jezus de overheden en de machten heeft ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd heeft. De definitieve eindoverwinning wordt beschreven in het

boek Openbaring: 'En de duivel die hen misleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar zowel het beest als de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden tot in alle eeuwigheid. (Op.20:10). Dat is ook de reden dat de Heer Jezus op het einde van zijn aardse bediening kon zeggen: 'Mij is gegeven alle macht, in hemel en op aarde' (Mat.28:18).

De Heer Jezus is Mens geworden om Gods liefde te openbaren

In tegenstelling tot wat veel mensen denken en beweren, leert de Schrift ons dat God liefde is (1Joh.4:8,16). 'God is liefde', dat is zijn wezen, zó is God. Gods macht en kracht zien we gedemonstreerd in de schepping (Ps.19; Rom.1:20) en Gods handelen in de geschiedenis (Dan.2:21; Hand.14:16-17; 17:16-31). God laat ons minstens op twee manieren zien dat Hij liefde is, ten eerste door Zich te openbaren in zijn Zoon Jezus Christus en ten tweede in zijn handelen met de zondaar.

Gods liefde werd zichtbaar in Christus

Gods liefde is zichtbaar geworden doordat de Vader de Zoon gezonden heeft in deze wereld. God was dat aan niemand verplicht, maar gedreven door zijn liefde voor de verloren mens heeft Hij dat gedaan. 'Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden' (1Joh.4:9-10). Hij heeft zelfs (!) Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven (Rom.8:31-32; Mat.21:37).

Gods liefde ten opzichte van zondaren

'God bevestigt zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren' (Rom.5:8). Als God zijn rechtvaardigheid voorrang zou hebben geven boven zijn liefde, dan zag het er voor de mens niet goed uit, want: 'De ziel die zondigt, die zal sterven!' (Ez.18:4). Gelukkig toont de Schrift, vanaf de eerste tot de laatste bladzijde, dat Gods liefde prevaleert, want Hij heeft geen behagen in de dood van de zondaar, maar veeleer daarin dat hij zich bekeert en leeft! (Ez.18:23). De Vader heeft de Zoon gezonden als zoenoffer voor onze zonden en de Zoon gezonden als Heiland van de wereld (1Joh.4:10,14). Dit is het eeuwige erbarmen dat al ons denken overtreft, een God die in zijn Vaderarmen de zondaar aan zijn hart verheft!